

6. Резниченко Е. IPO для українських компаній: нелёгкие деньги [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.prostobiz.ua>

ШЛЯХИ ВИХОДУ УКРАЇНСЬКОЇ ЕКОНОМІКИ З КРИЗИ

Воскобойников Д. О., студент

Науковий керівник: Сидорченко Т. Ф., к.е.н., доцент

Бердянський державний педагогічний університет

Питання виходу України з кризи, стратегія і тактика по стабілізації, укріпленню та росту національної економіки є дуже актуальними в останні три роки.

Якщо проаналізувати стан української економіки за останні роки, ми побачимо, що ВВП України (в USD) на душу населення за два роки (протягом 2014 і 2015 рр.) зменшився на 55 % (табл. 1) [1].

Таблиця 1 - ВВП України (в USD) на душу населення

Роки	ВВП (в USD) на душу населення			Населення (тис.) *
	на одну людину	зміна, у дол.	зміна, у %	
2013	4030,3	+173.5	+4.5%	45482.7
2014	3014,6	-1015.7	-25.2%	43721.8
2015	2115,4	-899.2	-29.8%	42836.0

* У середньому за рік

Ми бачимо негативну тенденцію в економіці, навіть не відбувається уповільнення падіння економіки. Навіть в таких тяжких умовах сьогодення для України це є незадовільний результат. З цього ми зробили висновок, що необхідно переглянути і змінити підходи до економічного курсу та моделі економіки України.

Курс теперішньої української влади направлений на перехід від змішаної до ринкової економіки. Так зробили колись більшість західних країн. Але після Другої світової війни усі країни були виснажені економічно і потребували розбудови в економіці та економічного росту. Для цього уряди країн розробляли стратегії виходу із кризи та економічного зростання. Почали змінювати умови функціонування економіки в країнах: змінювали економічні стратегії, законодавство, посилювали роль держави в економіці.

Наприклад, візьмемо успішну економічну реформу Л. Ерхарда. Вона була проведена у Німеччині після Другої світової війни. Л. Ерхард розумів, що перехід від планової економіки до ринкової буде

проходити через труднощі, повинен мати перехідний період, проходити поступово і оперативно управлятися і корегуватися владою. Держава міцно тримала основні важелі управління економікою. Вважалося, що відповідальність за економіку несе тільки держава, саме вона має забезпечити розумну рівновагу між ефективністю господарства й потребами соціальної політики. Керуючись цим, західнонімецький уряд активно підтримував галузі промисловості, які зазнавали труднощів, а інвесторам і підприємцям надавав пільги. Саме на це були спрямовані законодавчі акти про кредитну та податкову політику, антимонопольні й антикартельні укази тощо. Особливу роль відводили дрібному й середньому бізнесу [2, с. 73].

Якщо взяти в приклад Швецію, то ми побачимо, що присутність держави в економіці реалізується в основному через функцію перерозподілу і соціального вирівнювання, а не через державну власність [3, с. 51].

Розвитку малого підприємництва як найважливішій ознаці ринкової економіки сприяють ряд держаних підтримок. На сьогоднішній день в найбільш розвинених країнах Заходу малі підприємництва становлять 70-90 % від загальної кількості підприємств. Для порівняння можна взяти, наприклад, Великобританію – де в малому підприємстві за йнято 49 % всього робочого населення, Італію – з її 73 % і країни ЄС, де на аналогічних підприємствах працює приблизно три четвертих робочого населення. Дана статистика говорить про величезну важливість підприємств малого бізнесу для економіки країн з ринковою економікою. Щодо України аналогічні показники свідчать про незначний їх рівень в порівнянні із розвинутими країнами. Так, кількість малих підприємств складає 95 % у загальній кількості підприємств, проте вона забезпечує лише 21 % ВВП країни та займає 2 % всіх зайнятих працівників; кількість малих підприємств на 1 тис. населення складає 8 одиниць. Дана статистика свідчить про велику кількість зареєстрованих, але не діючих, або, діючих нелегально суб'єктів малого бізнесу.

Вивчивши та проаналізувавши дану проблему, ми пропонуємо пакет змін для виходу з кризи, стабілізації економічної ситуації та економічного розвитку:

- слід суттєво зменшити оподаткування малого і середнього бізнесу, зробити нульову ставку оподаткування для тих підприємств, що проводять модернізацію виробництва, інвестують у нове устаткування, впроваджують інновації;

- і навпаки, слід збільшити ставки оподаткування для великого бізнесу, збільшити ставку оподаткування дивідендів з 5 і 18 % до 25 % [4];

- необхідно знизити ставку рефінансування НБУ з 15 % до 12 % і поступово знижувати її до 8 %, але для цього необхідно стабілізувати курс гривні [5];

- слід вести послідовну економічну політику і політику національного банку, потрібно створити стабільне економічне середовище, в якому як резиденти, так і нерезиденти матимуть можливість прогнозувати і планувати, в тому числі робити стратегічне планування;

- ввести заборону на вивіз лісу, металолому та іншої сировини, яка є дефіцитом і стратегічно необхідна для розвитку національної економіки;

- зменшувати податкове навантаження для виробників по мірі додання вартості: стимулювати виробляти готову продукцію, а не сировину або напівфабрикати;

- зменшити і встановити нульові ставки оподаткування на сировину та напівфабрикати, що ввозяться на територію України з метою виробництва і додання вартості;

- необхідно підтримувати розробку та впровадження інновацій: зниженням оподаткування, державними дотаціями та створенням технологічного кластеру або кластерів на базі технологічних університетів (можливі місця: Дніпро, Львів, Київ, Харків).

Література.

1. Валовий внутрішній продукт України – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://index.minfin.com.ua/index/gdp/>

2. Бартенев. С.А. Історія економічних вчень у запитаннях і відповідях – 1998. – С. 73.

3. Козак Ю. Г. Світова економіка / Ю. Г. Козак, В.В. Ковалевський, Н.С. Логвінова. – Київ : Центр учбової літератури – 2010 – 285 с. – С. 51.

4. Оподаткування дивідендів у 2016 році – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://news.dtkt.ua/ua/taxation/pdf/37153>

5. Облікова ставка НБУ році [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://index.minfin.com.ua/index/rate/>